

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANTELOR PUBLICE PLOIEȘTI
Serviciul Soluționare Contestații

DECIZIA nr. 377 din 2017
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. S.R.L.
din sat , județul

Cu adresa nr., înregistrată la **Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești** sub nr., **Administrația** i a înaintat dosarul contestației formulate de **S.C. S.R.L.** din județul, împotriva *Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. din emisă de organele fiscale din cadrul Administrației*

S.C. S.R.L are sediul social în, județul, este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. și are codul unic de înregistrare cu atribut fiscal RO.

Obiectul contestației îl constituie suma totală de lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente:

- taxei pe valoarea adăugată..... lei
- impozit pe veniturile din salarii..... lei
- vărsăminte de la persoane juridice persoane cu handicap neîncadrate..... lei
- contribuția de asigurări sociale datorată de angajator..... lei
- contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați..... lei
- contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator..... leu
- contribuția de asigurări pentru somaj datorată de angajator..... lei
- contribuția individuală de asigurări pentru somaj reținută de la asigurați..... lei
- contribuția angajatorilor pentru fondul de garantare pentru plata creanțelor sociale..... leu
- contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator..... lei
- contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați..... lei.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 45 zile prevăzut de art.270 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, actualizată - Titlul VIII "*Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale*", respectiv actul atacat a fost comunicat societății în data de, iar contestația a fost înregistrată la sub nr.

Procedura fiind îndeplinită, s-a trecut la analiza pe fond a contestației.

I. Contestatoarea susține următoarele:

„ Subscrisa SRL [...] formulează [...]

CONTESTAȚIE

Împotriva [...] prin care se stabilesc obligații de plată accesorii în valoare de lei.

Prin prezenta solicităm:

Anularea Deciziei, Dosar fiscal nr. de stabilire a unor obligații de plată accesorii în valoare de lei.

În fapt:

Decizia [...] stabilește suma de plată de lei cu titlu de accesorii calculate ca dobânzi și penalități de întârziere pentru debitele existente în evidențele ANAF.

Această sumă de lei conține suma de lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA suplimentară în valoare de lei, stabilită în mod eronat de către organele fiscale prin Decizia de impunere

nr. din înregistrată sub nr. din [...] pentru care societatea a făcut demersurile necesare în vederea anulării acesteia.

Prin demersurile efectuate anterior, respectiv depunerea contestației înregistrată sub nr. la Decizia de impunere din, înregistrată sub nr. din [...] societatea a arătat că nu datorează TVA suplimentar de plată.

În consecință, nici sumele menționate prin această nouă decizie nu sunt datorate, câtă vreme însăși baza de impunere ce le-a generat a fost nelegal stabilită, aplicându-se astfel principiul accesorium sequitur principale.

În virtutea aceluiași principiu de drept, cu luarea în considerare a faptului că decizia atacată stabilește accesorii în raport de debitul principal care face obiectul Deciziei de impunere nr. din [...] sunt relevante în motivarea prezentei contestații aceleași argumente care au fondat și contestația împotriva debitului principal.

Menționăm, de asemenea, că la data prezentei, contestația nr. nu a fost încă soluționată de către ANAF.

II. Din analiza documentelor anexate dosarului cauzei și având în vedere prevederile legale în vigoare în perioada analizată, au rezultat următoarele:

* Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. din emisă de A.P.C.M. pentru **S.C. S.R.L.** din, județul, în temeiul art. 88 lit. c) și art. 119 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pentru plata cu întârziere a obligațiilor fiscale principale, s-au calculat dobânzi și penalități de întârziere aferente, în sumă totală de lei.

* Prin contestația formulată, societatea comercială sustine că nu datorează accesoriile de plată întrucât baza de impunere care le-a generat a fost nelegal iar societatea a făcut demersurile necesare în vederea anulării acesteia.

- O.G nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

„ Art. 119 - Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere. [...]

(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu excepția situației prevăzute la art. 142 alin. (6).

Art. 120 - Dobânzi

(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(7)¹ Nivelul dobânzii este de 0,03% pentru fiecare zi de întârziere.

Art. 120¹) - Penalități de întârziere

(1) **Penalitățile de întârziere** reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2) - (6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.

- Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precizează : (în vigoare de la 01.01.2016)

„ Art. 173 - Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.[...]

(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.

Art. 174 - Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia, inclusiv.

Art. 176 - Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.[...].”

* **Față de cele prezentate mai sus** și având în vedere documentele anexate dosarului contestației rezultă următoarele:

În fapt, organele fiscale din cadrul au emis Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. din prin care au stabilit în sarcina societății contestatoare dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de lei, din care lei accesorii aferente Declarației 112 nr. (..... lei dobânzi + lei penalități de întârziere) și lei aferente Deciziei nr. (..... lei dobânzi + lei penalități de întârziere) .

Din analiza Anexei la Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. din reiese că dobânzile și penalitățile de întârziere au fost calculate ca urmare a neachitării debitelor stabilite prin Decizia de impunere nr. și a obligațiilor fiscale declarate prin Declarația 112 nr.

Referitor la accesoriile în sumă totală de lei

Prin Decizia de impunere nr. s-au stabilit în sarcina societății obligații fiscale suplimentare de natura taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de lei .

Împotriva Deciziei de impunere nr. S.C. S.R.L a formulat contestație care a fost soluționată prin Decizia nr. din emisă de D.G.R.F.P. – Serviciul Soluționare Contestații, în sensul respingerii acesteia ca neîntemeiată, astfel încât obligațiile de plată au rămas legal datorate bugetului general consolidat al statului .

În data de a emis pentru S.C. S.R.L Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..... prin care au stabilit în sarcina societății contestatoare dobânzi și penalități de întârziere datorate pentru neplata la termen a obligațiilor stabilite suplimentar de plată, în sumă de lei.

În condițiile în care accesoriile în sumă totală de lei stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. din reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul principal stabilit suplimentar de plată prin Decizia de impunere nr. pentru care organele de soluționare a contestațiilor au dispus respingerea ca neîntemeiată a contestației prin Decizia nr. din și având în vedere ca la dosarul cauzei societatea nu a anexat o dovadă a faptului că instanța judecătorească de contencios administrativ a anulat Decizia de impunere nr. , organele de soluționare rețin că organele fiscale în mod legal au calculat accesorii aferente debitelor neachitate la termenele de scadență prevăzute de lege, așa um rezultă din Anexa la Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.

Susținerea din contestație potrivit căruia „, Această sumă de lei conține suma de lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA suplimentară în valoare de lei, stabilită în mod eronat de către organele fiscale prin Decizia de impunere nr. din înregistrată sub nr. din [...] pentru care societatea a făcut demersurile necesare în vederea anulării acesteia”, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei deoarece contestarea obligațiilor de plată stabilite de organele fiscale nu înlătură dreptul organului fiscal teritorial de a calcula accesorii aferente acestor obligații, până la data plății acestora, inclusiv, atât timp cât instanțele de judecată nu s-au pronunțat printr-o hotărâre judecătorească definitivă asupra debitelor stabilite.

Astfel, întrucât societatea nu și-a îndeplinit obligația de a achita la termenele de scadență debitul principal de natura taxei pe valoarea adăugată suplimentar stabilit prin Decizia de impunere nr., în sumă de lei, menționată în Anexa la Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., rezultă că dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă de lei aferente debitelor neachitate la termenele de scadență, sunt legal datorate bugetului general consolidat de către societate.

Prin urmare, se reține că, în mod corect organele fiscale au calculat în sarcina S.C. S.R.L. dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de lei, aferente debitului principal stabilit suplimentar prin Decizia de impunere nr., drept pentru care **se va respinge**

contestația ca neîntemeiată.

Referitor la accesoriile în sumă totală de lei, contestată și nemotivată

În fapt, prin contestația formulată, societatea contestă și motivează dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA în sumă de lei și contestă dar nu motivează suma de lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii (66 lei), vărsăminte de la persoane juridice persoane cu handicap neîncadrate (..... lei), contribuția de asigurări sociale datorată de angajator (..... lei), contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați (..... lei), contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator (..... leu), contribuția de asigurări pentru somaj datorată de angajator (..... lei), contribuția individuală de asigurări pentru somaj reținută de la asigurați (..... lei), contribuția angajatorilor pentru fondul de garantare pentru plata creanțelor sociale (..... leu), contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator (..... lei), contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați (..... lei).

În drept, în conformitate cu prevederile art.269 alin.(1) și art.280 alin.(1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„ Art. 269 - Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...] c) motivele de fapt și de drept; [...]

Art. 280 - Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale

(1) Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația se respinge fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.”

De asemenea, pct.2.5 și pct.11.1 lit.b) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui ANAF nr. 3741/2015, precizează:

“2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.

11.1 Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației; [...].”

Din dispozițiile legale mai sus invocate, se reține că, prin contestație societatea are obligația să menționeze atât motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care își întemeiază contestația, organul de soluționare a contestației neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste un act administrativ fiscal.

Se reține faptul că, în ceea ce privește suma de lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente obligațiilor fiscale declarate prin Declarația 112 nr. - stabilită ca obligație de plată prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., societatea nu a înțeles să-și motiveze în niciun fel contestația.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine contestatorului.

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al aceluia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Având în vedere cele reținute mai sus, rezultă că Serviciul Soluționare Contestații din cadrul D.G.R.F.P. nu se poate substitui contestatoarei cu privire la motivele de fapt și de drept, care sunt elemente obligatorii și expres prevăzute de art.269 alin.(1) lit.c) din Codul de procedură fiscală , cu modificările și completările ulterioare , drept pentru care **se va respinge contestația ca nemotivată pentru suma de lei** reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente obligațiilor fiscale declarate prin Declarația 112 nr., calculate prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.

III. Concluzionând analiza pe fond a contestației formulată de **S.C. S.R.L.** din, județul, împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.5735 din data de, act administrativ fiscal emis de, în conformitate cu prevederile art.269 alin.(1) lit.c) și art. 279 alin. (1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației pentru suma totală de lei reprezentând reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

2. Respingerea contestației ca nemotivată pentru suma totală de lei dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii (..... lei), vărsăminte de la persoane juridice persoane cu handicap neîncadrate (..... lei), contribuția de asigurări sociale datorată de angajator (..... lei), contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați (..... lei), contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator (..... leu), contribuția de asigurări pentru somaj datorată de angajator (..... lei), contribuția individuală de asigurări pentru somaj reținută de la asigurați (..... lei), contribuția angajatorilor pentru fondul de garantare pentru plata creanțelor sociale (..... leu), contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator (..... lei), contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați (..... lei).

3. Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac, dar poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în termen de 6 (șase) luni de la data comunicării, conform prevederilor legale.

DIRECTOR GENERAL